

Poezje Sandry Boguckiej

Sandra Bogucka – absolwentka Gimnazjum w Chocz. Laureatka wielu konkursów recytatorskich.

Obecnie uczennica IV Liceum w Kaliszu (klasa z rozszerzonym językiem polskim, angielskim i biologią; jako przedmiot uzupełniający podstawy psychologii)

W ubiegłym roku szkolnym na prośbę koleżanek Sandra zaprezentowała na lekcji języka polskiego swoje wiersze.

Julka Skórzybut przygotowała zaś krótkie interpretacje kilku utworów.

Sandra wyraziła zgodę na opublikowanie swoich wierszy w naszej gazecie i na naszej stronie.

„Była noc”

Była noc
pamiętam przecież
słone łzy
wyznaczały na policzkach ścieżki
miliony ścieżek
przecinały się wzajemnie
tak jak przecinają się
nasze spojrzenia
Była noc
pamiętam przecież
a ty pamiętasz przecież jej oczy
a twoje ciepłe dłonie
pamiętają jej uścisk
Jest ranek
pamiętam przecież
ten czas
gdy to ja życzyłam ci o wschodzie słońca
dobrego dnia
a teraz ona
nim otworzy oczy roztacza po sypialni
wyrazisty
jak kolor twych tęczywek
zapach
parzonej kawy

„Złotowłosa”

Jej włosy były jak złoto
spływały po łopatkach w dół
jak wodospady
Jej usta były tak słodkie
i smakowały jak waniliowy cukier
Tylko te jej oczy
Dlaczego nie da się
porównać ich do niczego
Jej puste spojrzenie
było dla otoczenia niczym
Uwagę przecież odwracały jej rzęsy
ciemne jak heban
i długie
jak te noce których tak wiele przeplakała
Dlaczego nikt jeszcze nie zapytał kim jest
Przecież tak prosta jest odpowiedź na to pytanie
Rozejrzyj się
Ile takich pustych spojrzeń widzisz wokół?

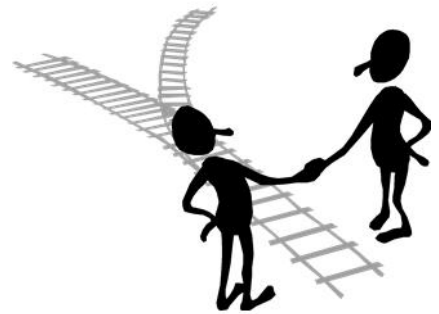

„Zwierciadło”

Moim marzeniem największym
jest spotkać kiedyś mądrałę
który wytłumaczy mi czemu tak kruche
bywają słowa
i czemu tak nic nieznaczące
bywają gesty
Chciałabym też spotkać pesymistę
który wytłumaczy mi czemu
nie myśli optymistycznie
I potwierdzi mi moją tezę
że go kiedyś skrzywdzono lub zawiedziono
i dlatego zaufać optymistycznym myślom
nie potrafi
A najbardziej to bym chciała
spojrzeć w lustrze na odbicie
i zapytać się w cztery moje oczy
Czemu nie mogłam czasami
za zębami skryć języka
Ale najbardziej się boję
swojego spojrzenia
dlatego zwierciadeł się staram unikać

„Kompromis”

Kolejny raz nakazujesz mi o sobie zapomnieć.
A jednocześnie nieustannie mi o sobie przypominasz.
A jeśli nie ty, to wszystko dookoła mi przypomina.
Obiecać ci mogę, że posłucham i zapomnę.
Ale pozwól mi nakazać coś tobie, ten jeden raz.
Więc nakazuję ci, wytłumaczyć mi, jak mam zapomnieć.
Nie wiesz jak?
A ja nie wiem, jak wymazać z pamięci te wspomnienia,
które w nocy nie pozwalają mi zmrzążyć oka, choć na moment.
Ty nawet nie masz prawa mi tego nakazywać.
A ja nawet nie mam prawa zapomnieć.
Ani moje serce, ani myśli, nie dają mi takiego prawa.
Ale mam pewien pomysł. Może ty mi je daj?
Ja w zamian dam ci prawo do nakazywania mi wszystkiego.
A to nie stanowi problemu.
Bo ja nadal jestem w stanie zrobić dla ciebie wszystko.
Zgadzasz się na taki kompromis?
Cóż, znowu postawiłam warunki korzystne jedynie dla Ciebie.
A ty pewnie znów nakazesz mi je zmienić.
Nie krępuj się, przywykłam.

Wiersze Sandra Bogucka

Choc wrzesień 2018

W wierszu „Kompromis” podmiotem lirycznym jest kobieta, która kieruje swoje słowa do kogoś, kto niewątpliwie nieustannie ją krzywdzi. Utwór ukazuje problem toksycznych relacji oraz to, że uczucia uniemożliwiają nam prawdziwość widzenia. Jesteśmy w stanie poświęcić się osobie, która zwyczajnie na to nie zasługuje. Bez wątpienia nie powinniśmy zabiegać o bliskość ludzi, którzy nie wnoszą do naszego życia niczego dobrego. W pewnym momencie trzeba przejrzeć na oczy i wyciągnąć wnioski.

W wierszu „Była noc” podmiotem lirycznym jest kobieta próbująca pozbierać się po dotkliwym spotkaniu z mężczyzną, do którego kieruje swoje słowa. Niewątpliwie została ona skrzywdzona i trudność sprawia jej pozbycie się z myśli swojej dawnej miłości, którą nadal darzy uczuciem. Trudno jest jej zaakceptować kobietę, która teraz zajmuje jej wcześniejsze miejsce. Wiersz utrzymany jest w spokojnym, nostalgicznym i melancholijnym nastroju.

W wierszu „Złotowłosa” poruszono problem wszechobecnej znieczulicy oraz braku zainteresowania otoczeniem. Utwór ukazuje, że pozornie zadowolona i szczęśliwa osoba może kryć wewnątrz swoje zmartwienia i kłopoty. Słowa wiersza kierowane są do wszystkich ludzi, by pamiętali o tym, że wśród nich znajdują się tacy, którzy mogą potrzebować pomocy, wsparcia, ciepłego słowa. Musimy pamiętać, by otwierać oczy i uszy na problemy i krzywdy innych.

Utwór „Zwierciadło” ukazuje, że jest wiele sytuacji w życiu, które nie znajdują logicznego wytłumaczenia, i wiele pytań pozostających bez odpowiedzi. Podmiot liryczny przyznaje, że istnieją pytania, na które chciałby odpowiedzieć sobie sam, ale nie ma wystarczająco dużo odwagi, by to zrobić. Wiersz udowadnia, że czasami unikamy bezpośrednich odpowiedzi, bo powstrzymuje nas strach.

Julia Skórzybut